

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 745/06
14.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених: Центра за социјални рад Града Новог Сада, чији је пуномоћник БА, адвокат, ББ и ВВ, које заступа БВ, адвокат, ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.3270/05 од 14.09.2005. године, у седници одржаној 14.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.3270/05 од 14.09.2005. године, исправљене решењима истог суда Гж.3270/05 од 28.10.2005. године и Гж.3270/05 од 09.12.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П.8465/04 од 14.04.2005. године, исправљене решењем истог суда П.8465/04 од 03.06.2005. године, у делу који се ревизијом побија, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му предају у посед стан ГГ, по записнику затечених ствари, без лица или слободан, као и да му накнаде трошкове поступка, те је обавезан тужилац да накнади туженима другог и трећег реда трошкове поступка од 153.900,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.3270/05 од 14.09.2005. године, исправљене решењима истог суда Гж.3270/05 од 28.10.2005. године и Гж.3270/05 од 09.12.2005. године, жалба тужиоца, као и тужених су одбијене, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.399. ЗПП ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреда из тач.12. истог члана, на коју се у ревизији указује, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама које нису противуречне записницима о датим исказима и прибављеним исправама, а у побијаној пресуди оцењени су жалбени наводи од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Центра за социјални рад Нови Сад од 10.03.1997. године, дата је сагласност за закључење Уговора о доживотном издржавању између примаоца издржавања ДД и даваоца издржавања ВВ. Пред Општинским судом у Новом Саду, 13.03.1997. године закључен је Уговор о доживотном издржавању, у коме је у име примаоца издржавања уговор потписала тужена ББ, која је решењем истог Центра (од 28.02.1997. године) постављена за стараоца ДД, а предмет овог уговора (поред обавезе издржавања ВВ) био је стан ГГ. Међутим, решењем Центра за социјални рад Новог Сада, од 17.04.2000. године поништено је решење од 28.02.1997. године, па је за стараоца ДД постављен тужилац (сестрић). Правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Саду П.3618/97 од 05.03.2002. године, поништен је наведени Уговор о доживотном издржавању, а решењем истог суда О.1833/03 од 18.06.2003. године, које је постало правноснажно 16.07.2003. године, за наследнике ДД (преминуле 1997. године), оглашене су ЋЋ (сестра оставиље) и ЕЕ (сестричина иза покојне сестре оставиље - ЖЖ) са по 1/2 на заоставштини коју чини стан ГГ. У државини овог стана, налази се ВВ.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев као неоснован, због недостатка активне легитимације овде тужиоца.

Активна легитимација представља материјално-правни однос тужиоца према субјективном праву (предмету спора) чија се заштита у судском поступку тражи. Да би тужбени захтев био усвојен, стварна легитимација (и активна и пасивна) мора постојати до закључења главне расправе.

Тужилац је решењем Центра за социјални рад Новог Сада, постављен за стараоца ДД, која је преминула __.1997. године, а за чије наследнике су оглашене ЋЋ (мајка тужиоца) и ЕЕ (сестра од тетке тужиоцу).

Према одредбама Закона о браку и породичним односима Републике Србије ("Сл.гласник СРС" бр.22/80 ... "Сл.гласник РС" бр.22/93 ... 29/01), који се примењује на основу чл.357. став 2. Породичног закона ("Сл.гласник РС" бр.18/05), старалац заступа штићеника (чл.239. став 1. Закона) и у име и за рачун штићеника врши послове који спадају у редовно пословање и управљање његовом имовином (чл.240. истог Закона).

Према чл.212. став 1. Закона о наслеђивању ("Сл.гласник РС" бр.46/95) заоставштина, по сили закона, прелази на оставиоачеве наследнике у тренутку његове смрти, дакле, без обзира када је окончан оставински поступак и када су оглашени за наследнике.

У конкретном случају, предмет спора је предаја непокретности - стана, који јесте био у својини ДД, којој је тужилац постављен за стараоца, али је то право (својине на стану) моментом њене смрти (17.03.1997. године) прешло на трећа лица - наследнике, али не и на тужиоца. Имајући у виду да је тужиоачева штићеница преминула, то су престала његова овлашћења из чл.239. став 1. Закона о браку и породичним односима Републике Србије да је заступа, а имовина чију предају тужилац тражи овом тужбом је до закључења главне расправе била у својини трећих лица, то правилно нижестепени судови закључују да не постоји материјалноправни однос тужиоца у односу на непокретност која је предмет спора у овој правној ствари.

На основу чл.405. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм